

13 kwietnia 1991 r. Ojciec Święty Jan Paweł II erygował w Kościele Powszechnym diecezję ze stolicą biskupią w Grodnie. Pierwszym ordynariuszem diecezji grodzieńskiej został mianowany J. E. Ks. Biskup Aleksander Kaszkiewicz. Treść bulli powołująca do istnienia Diecezję Grodzieńską dowodzi, że głównym zamiarem Ojca Świętego przy powołaniu do życia tej jednostki terytorialnej Kościoła i przywróceniu innych w byłym Związku Radzieckim było pragnienie odnowienia życia religijnego wiernych Kościoła Katolickiego, które od kilkudziesięciu lat było niszczone i zaniedbywane. W tym roku 13 kwietnia przypada 19. rocznica prekonizacji J. Eks. Ks. Bpa A. Kaszkiewicza i erygowania diecezji grodzieńskiej.

Po utworzeniu diecezji duchowieństwo i wierni stanęli przed nowym wyzwaniem: odnowienie kościołów parafialnych, dekanatów, kurii biskupiej, Wyższego Seminarium Duchownego, organizacji charytatywnej „Caritas”, sądu biskupiego, diecezjalnego wydawnictwa, a także innych organizacji koniecznych do normalizacji funkcjonowania diecezji.

Kościół na Białorusi bardzo ucierpiał zarówno w czasach drugiej wojny światowej, jak i w latach komunizmu. Ziemia grodzieńska spłynęła krwią męczenników. Wiele osób oddało swoje życie w obronie za wiarę. „Święci nie przemijają. Święci żyją świętymi i pragną świętości” – te słowa wypowiedziane przez Ojca Świętego Jana Pawła II w czerwcu 1999 r. w Starym Sączu mogą być wypowiedziane również na ziemi grodzieńskiej, która jest błogosławiona obecnością, pracą i życiem świętych męczenników. W czasie drugiej wojny światowej nie zabrakło na tych terenach bohaterskich świadków wiary, którzy oddali swe życie za Chrystusa. Diecezja grodzieńska ma swoich błogosławionych z tego okresu: Marianna Biernacka, s. Marta (Kazimiera Wołowska – niepokalanka), s. Ewa (Bogumiła Noiszewska – niepokalanka), ks. Henryk Hlebowicz znaleźli się w gronie 108 męczenników z okresu drugiej wojny światowej. W czerwcu br. będziemy obchodzili 11. rocznicę ich wyniesienia na ołtarze.

Kościół na Grodzieńszczyźnie ma również swoich orędowników w niebie- sióstr nazaretanek z Nowogródka, które 1 sierpnia 1943 r. poniosły męczeńską śmierć z rąk hitlerowców. Beatyfikacja sióstr, która miała miejsce 5.03.2000 r. w Rzymie, jest dla wiernego ludu na naszych ziemiach przykładem wytrwania w wierności Krzyżowi, Ewangelii i Stolicy Apostolskiej. † Z tego posiewu krwi Kościół grodzieński czerpie dzisiaj swoją duchową moc. Nie można zapominać imion tych, którzy dali świadectwo. Dla Kościoła na Białorusi, podnoszącego się obecnie z duchowych ruin, męczennicy są i pozostaną drogowskazami chrześcijańskiego życia. Cieszy fakt, iż w diecezji grodzieńskiej powstają nowe parafie, budują się nowe kościoły i kaplice, których jednak jest wciąż za mało.

Rozlega się głos dzwonów, zapraszając do kościołów, które są wypełnione wiernymi. Ludzie garną się do Chrystusa. W Kościele grodzieńskim jest dużo młodzieży, która jest przyszłością naszego Kościoła i narodu. Młodzi ludzie bardzo chętnie udzielają się w parafii: biorą aktywny udział w życiu wspólnoty, a także chętnie uczestniczą w życiu diecezji oraz w organizowanych pieszych pielgrzymkach, chociażby do sanktuarium w Trokielach, Rosi, Kopciówce.

O żywotności Kościoła na naszych terenach świadczy też fakt, iż tu w sposób szczególny jest czczona Najświętsza Maryja Panna. W sierpniu 2005 roku miała miejsce koronacja słynącego łaskami obrazu Matki Bożej Kongregackiej, Patronki miasta Grodna. Korony zostały poświęcone wcześniej jeszcze przez papieża Jana Pawła II. 5 lipca ubiegłego roku w diecezji grodzieńskiej odbyła się podobna uroczystość koronacji obrazu Matki Bożej Trokielskiej. Ten obraz znajduje się w diecezjalnym sanktuarium w Trokielach, dokąd już tradycyjnie w pierwszych dniach lipca pielgrzymują tysiące wiernych.

Mimo wszystko, potrzeba jest jeszcze sporo czasu, by zasilić nasz Kościół powołaniami. Potrzebne są nowe i liczne powołania kapłańskie i zakonne, o które modlimy się w tym Roku Kapłańskim. Jeszcze wiele miejscowości czeka na swego kapłana, któryby mógł zamieszkać wśród swoich parafian i karmić ich Słowem Bożym, być razem z nimi, towarzysząc im w drodze do świętości.

Diecezja grodzieńska powoli dojrzała już do pełnoletności. Wiele już zostało zrobione, nie sposób wyliczyć wszystkich osiągnięć i radości. Najważniejsze zaś jest to, że Kościół na Białorusi jest bardzo mocny. Tworzą go tysiące ludzkich serc, na których został zbudowany, a za pomocą i przy współpracy Ducha Świętego stale się rozwija. Latorośle Kościoła – młodzież - dokładają wszelkich starań, aby wiarę swoich dziadów i pradziadów pielęgnować i przekazywać nowym pokoleniom.

Diecezja grodzieńska powoli dojrzała już do pełnoletności. Wiele już zostało zrobione, nie sposób wyliczyć wszystkich osiągnięć i radości. Najważniejsze zaś jest to, że Kościół na Białorusi jest bardzo mocny. Tworzą go tysiące ludzkich serc, na których został zbudowany, a za pomocą i przy współpracy Ducha Świętego stale się rozwija. Latorośle Kościoła – młodzież - dokładają wszelkich starań, aby wiarę swoich dziadów i pradziadów pielęgnować i przekazywać nowym pokoleniom.

Przemiany w strukturach religijnych, jakie dokonują się na Grodzieńszczyźnie od początku lat 90., są wyrazem żywotności Kościoła Diecezjalnego. Dynamizm tego Kościoła, którego początek w odbudowie struktur administracyjnych położył Sługa Boży Jan Paweł II, stawia przed duchownymi i wiernymi diecezji - poprzez formowanie własnej tradycji, pomnożenie dobra wspólnego, jakim jest Dar Kościoła Diecezjalnego - wciąż to nowe wyzwania.

Co prawda, należy nam jeszcze wyleczyć wiele duchowych ran. Mamy tu dużo do roboty: wielu ludzi jest dotkniętych chorobą ateizmu i pozbawionych zasad moralnych, wielkim zmartwieniem jest coraz częstsze rozbitcie małżeństw i rodzin, zastraszający alkoholizm, szerzące się sekciarstwo. Jednak należy ufać Bożej Opatrzności, która to czuwa nad doświadczonym już Kościołem grodzieńskim, i rozumieć, że tylko poprzez wielkie cierpienia można dojść do wielkich rzeczy.

W tę radosną rocznicę jubileuszową dziękujemy Panu Bogu za nasz Kościół Partykularny. Żyjmy wiarą, rozpalajmy w sobie miłość Chrystusa, trwajmy w nadziei i czynmy świętym nasz Kościół. Módlmy się za naszego Biskupa, Kapłanów oraz za cały lud wierny. dk Jerzy Martinowicz